

Toelichting op de SMI-regeling

Achtergrond en doel van de SMI-regeling

Sinds de invoering van de Wet kinderopvang kunnen ouders kinderopvangtoeslag krijgen van de overheid. Dit is een vergoeding voor de kosten van kinderopvang. Ouders krijgen deze toeslag alleen als ze allebei werken of bezig zijn met een opleiding of traject naar werk.

Sommige ouders kunnen geen kinderopvangtoeslag krijgen, omdat zij vanwege **sociale of medische redenen** (tijdelijk) niet goed voor hun kind(eren) kunnen zorgen. Voor deze ouders is er de **SMI-regeling**. SMI staat voor *Sociaal-Medische Indicatie*.

De SMI-regeling is bedoeld om:

- Ouders tijdelijk te ontlasten.
- De ontwikkeling van kinderen te ondersteunen.
- De situatie van het gezin te verbeteren.

De regeling wordt uitgevoerd door de **gemeente**, omdat elke situatie anders is. Daarom is **maatwerk** belangrijk. De hulp via de SMI-regeling is **altijd tijdelijk**.

De Vereniging van Nederlandse Gemeenten (VNG) vindt dat het **inkomenscriterium** mag spelen bij het wel of niet toekennen van een SMI.

Toelichting bij de artikelen

Artikel 1

Onder 'kinderopvang' vallen kinderdagverblijven én erkende gastouders (ingeschreven in het Landelijk Register Kinderopvang - LRK). Bij wisselend inkomen, bijvoorbeeld bij zelfstandigen (zzp'ers), wordt gekeken naar het IB60-formulier van de Belastingdienst.

Artikel 3.1

De gemeente vraagt alleen informatie op die nodig is voor het besluit. De ouder moet **altijd toestemming geven** voordat er informatie wordt opgevraagd. Voorbeelden van gegevens: verklaring van een therapeut over het aantal uren therapie, of informatie van instanties zoals Jeugd en Gezin. Tijdens een gesprek met een gemeentelijke consulent wordt besproken welke informatie nodig is en van wie.

Artikel 3.2

De indicatie voor kinderopvang via de SMI wordt voor maximaal **één jaar** afgegeven. Het aantal uur/dagdelen opvang hangt af van hoeveel hulp de ouder nodig heeft, bijvoorbeeld voor werk of therapie. Ook wordt gekeken of er **informele opvang** mogelijk is via familie of bekenden.

Artikel 3.3

De gemeente kan voorwaarden stellen, zoals het volgen van een therapie of cursus. Deze afspraken komen in een **plan van aanpak**.

Artikel 3.4

Er geldt een **maximum van 230 uur per maand**, net als bij de belastingdienst. Als minder opvang nodig is, wordt dit lagere aantal uren gebruikt. Als de opvang duurder is dan de normvergoeding van de belastingdienst, betaalt de ouder zelf het verschil.

Artikel 3.5

De regeling is tijdelijk bedoeld om **rust of verbetering** te brengen. Soms is verlenging nodig, bijvoorbeeld als de ouder nog niet helemaal zelf voor het kind kan zorgen.

Artikel 3.6

De gemeente kan de aanvraag **gedeeltelijk afwijzen**. Bijvoorbeeld als een deel van de opvang door familie kan worden gedaan. Ook als er al een vergoeding uit een andere regeling komt, kan de SMI als aanvulling gebruikt worden. Om misbruik te voorkomen, kan de gemeente een nieuwe aanvraag afwijzen als de situatie niet is veranderd.

Artikel 3.7

In het plan van aanpak staat **wanneer** er wordt betaald en **aan wie**.

Artikel 3.8

Als de ouder minder opvang gebruikt dan afgesproken, moet dit **direct** gemeld worden aan de opvanglocatie. De gemeente houdt rekening met de **opzegtermijn** van de opvang.